

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם ל' מְנַחֵם אָב

(א' דראש חודש אלול)

סֵדֶר לְקוּפְטֵי פּוֹחֵרֵי הַיּוֹמִיּוֹת:

כִּי יַעַי, שְׂיֵשׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּחִינַת הַשְּׁפָלוּת שֶׁל מֹשֶׁה בְּכָל אֵיבָר וְאֵיבָר, וְזֶה זְכוּ יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמַד הַר סִינַי, שְׂאֵז הַמְּשִׁיךְ מֹשֶׁה הַשְּׁפָלוּת שֶׁלוֹ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, בְּכָל אֵיבָר וְאֵיבָר אֲבָל אוֹתוֹ הַשְּׁפָלוּת שֶׁל מֹשֶׁה, שֶׁהוּא מְשַׁרְשׁ בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, הוּא מְנַח וְשׁוֹכֵב אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּבְחִינַת שְׂכִיבָה וּמִיתָה, כִּי זֹאת הַשְּׁפָלוּת נִתְעַלֵּם אֲצֵל כָּל אֶחָד, וְאֵינוֹ מִתְעוֹרֵר וּמִתְגַּלֶּה אֲצֵלוֹ. אֲבָל עַל־יְדֵי הַתְּשׁוּבָה שֶׁהוּא בְּחִינַת חַיִּים נְצַחִיִּים שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה נִחְיֶה הַשְּׁפָלוּת שֶׁל כָּל אֶחָד, כִּי עֵקֶר הַתְּחִיָּה הוּא לְהַשְּׁפָלוּת, כִּי הַשְּׁפָלוּת יִהְיֶה נְחִיָּה וְיִקוּם בְּתְחִיָּה כַּנֶּ"ל, עַל־יְדֵי־זֶה חוֹזֵר וְנִחְיֶה הַשְּׁפָלוּת שֶׁל מֹשֶׁה, שֶׁהוּא מְשַׁרְשׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּכָל אֵיבָר. שְׂמֻקְדָּם הִיָּה מְנַח וְשׁוֹכֵב זֹאת הַשְּׁפָלוּת בְּהַעֲלֵם וְאֶת־כִּסֵּיָא אֲצֵלוֹ, בְּבְחִינַת מִיתָה, וְעַכְשָׁו חוֹזֵר וְנִעוֹר וְנִחְיֶה אוֹתוֹ הַשְּׁפָלוּת עַל־יְדֵי הַתְּשׁוּבָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת חַיִּים נְצַחִיִּים שֶׁל עוֹלָם הַבָּא כַּנֶּ"ל. כִּי עֵקֶר הַחַיִּים נְצַחִיִּים, בְּחִינַת תְּחִיָּה שִׁיִּהְיֶה לְעֵתִיד, יִהְיֶה רַק לְהַשְּׁפָלוּת, כִּי הַשְּׁפָלוּת שֶׁל כָּל אֶחָד יִהְיֶה נְחִיָּה וְיִקוּם בְּתְחִיָּה כַּנֶּ"ל, וְאֵזִי כְּשֶׁנִּחְיֶה הַשְּׁפָלוּת שֶׁל כָּל אֶחָד, בְּחִינַת שְׁפָלוּת שֶׁל מֹשֶׁה שְׂיֵשׁ בְּכָל אֵיבָר וְאֵיבָר כַּנֶּ"ל, אֵזִי רוֹאֶה וּמְרַגֵּישׁ כָּל אֶחָד שְׁפָלוּתוֹ, מֵאַחַר שֶׁחֹזֵר וְנִחְיֶה וְנִתְגַּלֶּה אֲצֵלוֹ בְּחִינַת הַשְּׁפָלוּת שֶׁל מֹשֶׁה, שְׂיֵשׁ בְּכָל אֵיבָר וְאֵיבָר כַּנֶּ"ל:

וְזֶה פֶּרוּשׁ: "בְּאֵר חֲפָרוֹהָ שָׂרִים, כָּרוּהָ נְדִיבֵי הָעָם בְּמַחֲקָה בְּמִשְׁעָנֵתָם וּמִמֶּדְבָר מִתְנַחֵ" (בְּמִדְבָּר כ"א). בְּאֵר זֶה בְּחִינַת

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקמד - צמח מזהרנית זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

באורי התורה, שזוכין השמים של ישראל, על ידי שמסתכל בהם
בחינת משה, שעל ידי זה מקבל כל אחד את גדלתו כראוי לו,
שעל ידי זה הם זוכין לבאורי התורה, בחינת הדושין דאורייתא
כנ"ל. ועל ידי באורי התורה זוכין לבושה ותשובה כנ"ל, וזהו:
"באר חפרוה שרים. חפרוה" - זה בחינת בושה, כמו שכתוב
(ישעיה כ"ד): "וחפרה הלבנה ובושה החמה", כי על ידי באורי
התורה הנ"ל, בחינות באר, זוכין לבושה כנ"ל, וזהו: חפרוה
שרים, הינו שרים הנ"ל, בחינת שרי-אלפים שרי-מאות וכו' כנ"ל.
וזה: פרוה נדיבי העם - נדיבי העם זה בחינת תשובה, כמו
שפרש רש"י על פסוק (שופטים ה): "בהתנדב עם" - בהתנדב לבם
לתשובה.

וזהו: במחקק במשענתם. מחקק - דא משה, כמו שדרשו
רבותינו, זכרונם לברכה (בבא-בבא טו). גם מחקק
בגימטריא רמ"ח הינו בחינות השפלות של משה,
שמלפניו בכל אחד מישראל ברמ"ח איבריו, בכל איבר
ואיבר כנ"ל. במשענתם - זה בחינת תחיה, כמו שדרשו
רבותינו, זכרונם לברכה, (פסחים סח) על פסוק: "ואיש משענתו
בידו" - עתידין צדיקים שיחיו מתים וכו'. וזהו: במחקק
במשענתם, הינו שיהיה נחיה השפלות של משה, שיש בכל
הרמ"ח איברים של כל אחד ואחד, על ידי התשובה כנ"ל. וזהו:
וממדבר מתנה - מדבר הינו שפלות, שמשים עצמו כמדבר,
כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה, (ערובין נד) - על ידי זה:
מתנה, הינו שבת, כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (שבת י):
'מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה'. כי עקר תענוג עולם
הבא, בחינת שבת, בחינת חיים נצחיים, יהיה רק להשפלות של

כָּל אֶחָד בְּנֵי ל':

וְזֶה שְׁכַת־טוֹב: סֵלַע יִשְׁכַּן וְיִתְלַנֵּן (אייוב ל"ט). סֵלַע זֶה הַבְּיָאָר, בְּחֵינַת בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה, בְּחֵינַת: 'בְּיָאָר חֲפָרוֹהָ שָׁרִים' בְּנֵי ל'. וְזֶהוּ: מִשָּׁם חָפַר אֲכָל - בְּחֵינַת בּוֹשָׁה בְּנֵי ל'. כִּי עַל-יְדֵי בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֶה לְבוֹשָׁה בְּנֵי ל'. וְזֶהוּ: "מִשָּׁם חָפַר אֲכָל", כִּי הוּא מִתְבַּיֵּשׁ לְהוֹשִׁיט הָאֲכָל לְפִיו עַל-יְדֵי הַבוֹשָׁה שֶׁבָּאָה אֵלָיו בְּנֵי ל'. וְזֶהוּ: לְמַרְחֹק עֵינָיו יִבְיִטוּ - הֵינּוּ שָׂרוּאָה וּמְבִיט אֵיךְ הוּא רָחוֹק מִהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּנֵי ל'.

וְעַל-כֵּן יִתְרוּ דִּיקָא אָמַר לְמִשָּׁה: 'וְאַתָּה תַּחֲזֶה', כִּי מִשָּׁה הָיָה חֲתָנּוּ, וַיֵּדַע יִתְרוֹ גְּדֹל קְדוּשָׁתוֹ וּפְרִישוּתוֹ, וְעַל-כֵּן הוּא דִּיקָא אָמַר לְמִשָּׁה: 'וְאַתָּה תַּחֲזֶה'. וְאַתָּה דִּיקָא, כִּי יֵדַע יִתְרוֹ בְּגִדְל קְדוּשָׁתוֹ, שֶׁהוּא יָכוֹל לְחַזוֹת וּלְהִסְתַּכֵּל עַל כָּל אֶחָד, וּלְחַלֵּק לָהֶם הַגְּדֻלָּה וְהַשְּׂרָרָה עַל-יְדֵי הַסְתַּכְלוּת לְבַד בְּנֵי ל'. וְגַם יִתְרוֹ הָיָה גֵר. וְהַגֵּרִים בָּאִים מִקְדָּשֵׁת הַזְּוֹנָג שֶׁל הַצְּדִיקִים, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (בְּרֵאשִׁית י"ב): 'וְאַתָּה הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בַחֲרֹן', וְאַיִתָּא (בְּזִהַר שְׁלַח־לָךְ דָּף קסח): שְׂאֵבְרָהֶם וְשָׂרָה בְּעַת שְׁהִיוּ עֲקָרִים, הוֹלִידוּ מִזְּוֹנָגִם נַפְשׁוֹת הַגֵּרִים. וְעַל-כֵּן יִתְרוֹ שְׁהָיָה גֵר, שֶׁהוּא בָּא מִקְדָּשֵׁת הַזְּוֹנָג שֶׁל צְדִיקִים, עַל-כֵּן הוּא יוֹדַע גְּדֹל יְקָר קְדוּשָׁת הַצְּדִיקִים, שֶׁלְּגִדְל קְדוּשָׁתָם נַעֲשֶׂה מִזְּוֹנָגִם נַפְשׁוֹת הַגֵּרִים, מִכָּל-שִׁכּוֹן קְדוּשָׁת פְּרִישוּתָם, וְעַל-כֵּן הוּא יוֹדַע, שֶׁלְּגִדְל קְדוּשָׁת וּפְרִישוּת מִשָּׁה הוּא יָכוֹל לְחַזוֹת בָּעַם, וְעַל-יְדֵי רְאִיתוֹ לְבַד יִתֵּן לָהֶם הַגְּדֻלָּה בְּנֵי ל'.

וְעַל-כֵּן יִתְרוּ דִּיקָא אָמַר לְמִשָּׁה: 'וְאַתָּה תַּחֲזֶה וְכוּ', בְּנֵי ל'. וְזֶה אֹתִיוֹת יִתְרוֹ - סוּפֵי-תִבּוֹת: "וְרַבִּים מִיִּשְׁנֵי אַדְמַת עֶפְרַיִם יִקְיָצוּ" (דְּבַר־אֵל י"ב), כִּי יִתְרוֹ דִּיקָא אָמַר לְמִשָּׁה: 'וְאַתָּה תַּחֲזֶה', בְּנֵי ל', וְעַל-יְדֵי בְּחֵינַת 'וְאַתָּה תַּחֲזֶה', עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִין לְגִדְלָה וְזוֹכִין

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקמו' - צמר מזהרני'ת יצ"ל "צדק צני מקוה שדף צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לְבִאוּרֵי הַתּוֹרָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה בָּאִין לְבוֹשָׁה וּתְשׁוּבָה. וְעַל־יְדֵי
הַתְּשׁוּבָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת חַיִּים נְצַחִים, חוֹזֵר וְנִחֵיהַ הַשְּׁפָלוּת שֶׁל
כָּל אֶחָד, כִּי עָקַר הַתְּחִיָּה הוּא לְהַשְּׁפָלוּת, בְּבְחִינַת: "הִקִּיצוּ וּרְנְנוּ
שְׁכֵנֵי עֶפְרָיִם", כִּי זֶה נַעֲשֶׂה עַל־יְדֵי יִתְרוֹ דִּיקָא, כִּי יִתְרוֹ דִּיקָא
אָמַר לְמִשָּׁה: 'וְאַתָּה תִּחְזָה', שְׁעַל־יְדֵי־זֶה נַעֲשֶׂינָה כָּל הַבְּחִינּוֹת
הַנִּלְכָּד. וְעַל־כֵּן מְרָמֵז בְּאִוְתֵיזוֹת יִתְרוֹ: 'וּרְבִים מִיִּשְׂרָאֵל אֲדַמַּת עֶפְרָיִם
יִקְיָצוּ, שֶׁהוּא סוֹפֵי־תְבוּת יִתְרוֹ, כִּי עַל־יְדֵי יִתְרוֹ, שְׁאָמַר: 'וְאַתָּה
תִּחְזָה', עַל־יְדֵי־זֶה נִמְשָׁךְ בְּחִינַת חַיִּים, בְּחִינַת תְּחִיָּה, בְּחִינַת:
"הִקִּיצוּ וּרְנְנוּ שְׁכֵנֵי עֶפְרָיִם", בְּחִינַת: "וּרְבִים מִיִּשְׂרָאֵל אֲדַמַּת עֶפְרָיִם
יִקְיָצוּ", 'מִיִּשְׂרָאֵל אֲדַמַּת עֶפְרָיִם דִּיקָא, הֵינּוּ בְּחִינַת שְׁפָלוּת כִּי־ל'.

וְזֶה (יִשְׁעִיָּה ד): 'וְהָיָה הַנְּשֹׂאֵר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלַיִם קְדוֹשׁ
יֹאמַר לוֹ'. 'וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלַיִם' - זֶה בְּחִינַת יִתְרוֹ, עַל־יְדֵי
דִּיקָא: 'קְדוֹשׁ יֹאמַר לוֹ' - לְהַצְדִּיק. כִּי יִתְרוֹ, שֶׁהוּא גֵר, הוּא יוֹדֵעַ
קְדֻשַׁת הַצְדִּיק כִּי־ל', וְעַל־כֵּן אָמַר לְמִשָּׁה: 'וְאַתָּה תִּחְזָה', מִחֲמַת
שֶׁיִּדְעַת קְדֻשָׁתוֹ כִּי־ל', וְזֶה בְּחִינַת: 'קְדוֹשׁ יֹאמַר לוֹ' כִּי־ל':

וְכִלְלֵהוּ הַיּוֹצֵא מִכָּל הַנִּלְכָּד, שְׁמִי שְׁבָא אֶצֶל צְדִיק אֲמַתִּי וְשׁוֹמֵעַ
מִפִּי תוֹרָה, רְאוּי שֶׁיִּמְשָׁךְ עָלָיו בּוֹשָׁה וְשְׁפָלוּת גְּדוֹל
מְאֹד. וְזֶה סִימָן שֶׁהִיא אֶצֶל צְדִיק אֲמַתִּי, כְּשֶׁנִּמְשָׁךְ עָלָיו בּוֹשָׁה
וְשְׁפָלוּת עַל־יְדֵי שְׁשֻׁמֵּעַ מִפִּי אִיזָה דְבַר תּוֹרָה, כִּי עַל־יְדֵי הַתּוֹרָה
שְׁמִי שֶׁיִּדְעַת הַצְדִּיק הָאֲמַתִּי, עַל־יְדֵי־זֶה נִמְשָׁךְ בּוֹשָׁה, כְּמוֹ שֶׁהִיא
בְּשַׁעַת מִתֵּן־תּוֹרָה כִּי־ל'. וְעַל־יְדֵי הַבּוֹשָׁה, דְּהֵינּוּ תְּשׁוּבָה, עַל־יְדֵי
זֶה נִחֵיהַ הַשְּׁפָלוּת שֶׁל מִשָּׁה, שֶׁיֵּשׁ בְּכָל אֶחָד בְּכָל אִיבָר וְאִיבָר,
וְאִזּוּ מְחִיב שֶׁיִּרְגִישׁ כָּל אֶחָד שְׁפָלוּתוֹ בְּאֲמַת. אֲבָל מִי שֶׁהוּא בָּא
אֶצֶל אִיזָה מְפָרְסֵם, וְשׁוֹמֵעַ מִפִּי תּוֹרָה, וּבָא עָלָיו גְּדֻלוֹת עַל־יְדֵי
זֶה וְכוּ' (הַהֶפֶךְ מוּבָן מִמִּילָא).

זֶקֶן נָתַן וְכֹל יַעֲבֹר

אַבְל אֵין אָנוּ יוֹדְעִים כָּלֵל מַהוּ שְׁפָלוֹת אֲמַתִּי, כִּי בּוֹדְאֵי אֵין זֶה תִּכְלִית שְׂיִהְיֶה שְׁפָל וְנִבְזָה וְעֵצֵל, שְׁקוֹרִין רַע־מִזֵּל (וּבְלַע"ז: שְׁלִים־מִזְלָנִיק). כִּי הַשְׁפָּלוֹת הוּא עֵקֶר הַחַיִּים שֶׁל כָּל אֵיבָר וְאֵיבָר, וְהוּא כָּל תַּעֲנוּג עוֹלָם הֵבֵא כַּנ"ל, וּבּוֹדְאֵי אֵין זֶה הַתִּכְלִית שֶׁל עוֹלָם הֵבֵא, שְׂיִהְיֶה נִבְזָה וְעֵצֵל וְכוּ', חֵם וְשָׁלוֹם. עַל־כֵּן צְרִיכִין רַק לְבַקֵּשׁ מִהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׂיַעֲזֹר לְזִכּוֹת לַעֲנִיווֹת וְשְׁפָלוֹת אֲמַתִּי, שֶׁהוּא עֵקֶר הַחַיִּים וְעֵקֶר הַתַּעֲנוּג שֶׁל עוֹלָם הֵבֵא כַּנ"ל:

סדר קצור לקווי מוהר"ן הי"ד:

ה צְרִיכִין לְהִתְפַּלֵּל וּלְבַקֵּשׁ מְאֹד מִהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ לְזִכּוֹת לְשְׁפָלוֹת וְעֲנָוָה בְּאֶמֶת כִּי אֵין אָנוּ יוֹדְעִים כָּלֵל מַהוּ שְׁפָלוֹת וְעֲנָוָה אֲמַתִּיוֹת. כִּי בּוֹדְאֵי אֵין זֶה הַתִּכְלִית שְׂיִהְיֶה נִבְזָה וְעֵצֵל (שְׁקוֹרִין שְׁלִים מִזְלָנִיק) כִּי הָעֲנָוָה עֵקֶר הַחַיִּים שֶׁל כָּל אֵיבָר וְאֵיבָר, וְהוּא כָּל תַּעֲנוּג עוֹלָם הֵבֵא. וּבּוֹדְאֵי אֵין הַתִּכְלִית שֶׁל עוֹלָם הֵבֵא לְהִיוֹת נִבְזָה וְעֵצֵל וְכוּ' חֵם וְשָׁלוֹם. עַל כֵּן צְרִיכִין רַק לְבַקֵּשׁ מִהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ שְׂיַעֲזֹר לֹזְזוֹת לַעֲנָוָה וְשְׁפָלוֹת אֲמַתִּי שֶׁהוּא עֵקֶר הַחַיִּים וְהַתַּעֲנוּג שֶׁל עוֹלָם הֵבֵא כַּנ"ל:

ו הַמְנַהֵיג הָאֶמֶת שֶׁל הַדּוֹר שְׂזוֹכִין עַל יְדוֹ לְכָל הַתְּקוּנִים הַנ"ל הוּא צָרִיךְ שְׂיִהְיֶה פָּרוֹשׁ וְקָדוֹשׁ מְאֹד. בְּקִדְשָׁה וּפְרִישוֹת גְּדוּלָּה מִתְאַוֶּת מִשָּׁגֵל. וְאִז הוּא רָאוּי לְהִיוֹת מְנַהֵיג יִשְׂרָאֵל. שְׂעַל־יְדֵי הַסְּתַכְלוֹתוֹ לְבַד שְׂיִסְתַּכֵּל בְּיִשְׂרָאֵל יִתְנוּצֵץ מִחֵם. וַיִּחַלֵּק לָהֶם גְּדֻלָּה כְּרָאוּי לָהֶם. וַיִּזְכּוּ לְחֵדוּשֵׁין דְּאוֹרֵיתָא וּלְבוּשָׁה וּלְתַשׁוּבָה וּלְשְׁפָלוֹת הַנ"ל שֶׁהוּא בְּחִינַת חַיִּים הַנִּצְחִיִּים שֶׁל עוֹלָם הֵבֵא. וְגַם נִמְשָׁךְ עַל יְדוֹ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד גַּם כֵּן קִדְשָׁה וּפְרִישוֹת מִתְאַוֶּה זֹאת. אַבְל כְּשֵׁאִין לְיִשְׂרָאֵל חֵם וְשָׁלוֹם מְנַהֵיג כְּזֶה אִז כָּל הָעוֹלָם מְבַלְבֵּל וְכָל הָרוּצָה לְטַל אֶת הַשֵּׁם נוֹטֵל:

זֶה הַחֵן וְזֶה הַכֶּסֶף וְזֶה הַחֶסֶד וְזֶה הַחֶסֶד וְזֶה הַחֶסֶד

ל'תקומח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפוי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

ז כָּל הַדָּבָר כְּשָׁבָא לְהַצְדִּיק וְשָׁמַע מִפִּי דְּבַר תּוֹרָה וְנִמְשָׁךְ עָלָיו
בוֹשָׁה. וּמִתְחִיל לְהִרְגִּישׁ שְׂפִלוּתוֹ. זֶה סִימָן שֶׁהָיָה אֶצֶל צַדִּיק
אַמְתִּי. אֲבָל מִי שֶׁהוּא בָּא לְאִיזָה מְפָרָסִם וְשׁוֹמֵעַ מִפִּי תּוֹרָה וּבָא
עָלָיו גְּדֻלוּת עַל־יְדֵי־זֶה וְכוּ' (הַחֶפֶד מוּבָן מִמִּילָא):

סֵדֶר יְפֵי מַוְהַרְנֵ"ת הַיּוֹפֵי:

ק בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, פָּרַשְׁתָּ אָמַר בָּאוּ הַמְּשַׁלְּחִים מוֹיִלְנָא שְׁהִים
מִהַמְתַּנְגְּדִים הַנְּקָרָאִים פְּרוּשִׁים וְקִבֵּל אוֹתָם הַבַּעַל הַבַּיִת שֶׁלָּנוּ
לְבֵיתוֹ, וְהִכְרַחְנוּ לְפָנֹת כָּל הַחֲפָצִים שֶׁלָּנוּ מִהַחֶדֶר שֶׁהָיוּ מְנַחִים
שָׁם וְהֵעֵלִינוּ כָּלֵם עַל הָעֵלְיָה וְגַם הַמְּשַׁלְּחִים הַנִּ"ל כָּלֵם אָמְרוּ
שֶׁהַדָּרֵךְ נָכוֹן יוֹתֵר לְנִסְעַ לְבִירוּט וְהֵנָּה הָיִיתִי מְרַצָּה לְהַנִּיחַ לְאֲבוֹד
הָאֲדָרוֹף וְלִשְׁכַר סְפִינָה לְבִירוּט, אֲבָל הָעֶקֶר מֵהַ שְׂנַמְנַעְתִּי מִזֶּה
הָיָה, מִחֲמַת שֶׁהַסְּפִינָה לְבִירוּט לֹא תִלָּךְ מִכָּאן עַד אַחַר שְׁנֵי
שָׁבוּעוֹת, וְזֹאת הַסְּפִינָה לְאֶלְכֶסְנֵדֶרִיא מוֹכֶנֶת לִילָךְ תִּכְרַף, כִּי אֶצְלִי
הָיָה קָשָׁה הָעֵכוֹב אֲפִלוּ יוֹם אֶחָד בְּסִטְמָבוֹל כְּמוֹ שָׁנָה, וְעַל כֵּן
הִכְרַחְתִּי לִשְׂאֵר בְּמִקְחֵי הָרֵאשׁוֹן אֲבָל עַדִּין הָיָה לִי צַעַר גְּדוֹל
מִחֲמַת שֶׁאִין בְּיָדֵי שְׂכִירוֹת הַסְּפִינָה, וְגַם כִּי הוּא מִטְעָה אוֹתָנוּ
כְּנִזְכָּר לְעִיל וְהַתְחַלְתִּי לְדַבֵּר עִם רַבִּי אֲבָרָהָם הַנִּזְכָּר לְעִיל בְּאֲשֶׁר
שָׂאִין בְּיָדֵינוּ לְסֵלֶק כָּל הַסֵּךְ הַנִּזְכָּר לְעִיל, אוֹלֵי יוֹכֵל לְבַקֵּשׁ
הַקְּפִיטָאן שִׁימְחַל אִיזָה סֵךְ מִסֵּךְ שֶׁל־מֵאוֹת טָאָלִיר, סוּף דְּבַר
בְּיוֹם שְׁנֵי אַחַר שֶׁזָּכִינוּ לְקִבֵּל הַבִּילְעֵט בָּא רַבִּי אֲבָרָהָם וְאָמַר
שֶׁטָּעַן הַרְבֵּה עִם הַקְּפִיטָאן וּפָעַל אֶצְלוֹ שִׁינִיחַ מִהַמְּקַח סֵךְ שֶׁל־שִׁים
טָאָלִיר וְהֵנָּה אֲנַחְנוּ הִבְנוּ הָאֲמֵת שֶׁהַכֹּל רַמָּאוֹת, וּמִי יוֹדֵעַ כַּמָּה
הוּא נוֹתֵן לְהַקְּפִיטָאן, אֲבָל יִשְׁבְּתִי עֲצָמֵי הַרְבֵּה הַרְבֵּה וְרָאִיתִי
שָׂאִי אֶפְשָׁר לִי לַעֲשׂוֹת בְּאִפְסָן אַחַר, רַק לַעֲשׂוֹת עֲצָמֵי כְּאִינוּ יוֹדֵעַ
וְלְהֵאֱמִין לְדַבְּרֵי וְנִתְתִּי שִׁבְחָה וְהוֹדָיָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁעַל כָּל פָּנִים

וְתָר לִי שְׁלֵשִׁים טָאָלִיר גַּם בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בָּא אִישׁ אֶחָד מֵהוֹסְקִיעַ
 וְקָנָה מֵאֲתָנוּ עוֹד אֵיזָה סְפָרִים בְּאֵיזָה סֶף, וּבְתוֹכָם קָנָה סְפָרֵי רַבְּנֵינוּ
 זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה וְעַל יְדֵי הַתּוֹר הַנְּזָכָר לְעִיל, וְעַל יְדֵי הַמְּכִירָה
 הַנְּזָכֶרֶת לְעִיל זָכִיתִי שְׁכָבָר הָיָה בְּיָדֵי לְסֵלֶק בְּעַד הַסְּפִינָה וְגַם
 לְקָנוֹת צִידָה לְדָרֶךְ בְּצַמְצוֹם קָצֵת וַיִּשְׁבְּתִי עֲצָמֵי הַרְּבֵה, וְסַמְכִיתִי
 עֲצָמֵי עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְנִקְבַּע בְּדַעְתִּי שְׁאַנִּי מְכָרָח לִילָךְ בַּסְּפִינָה
 הַזֹּאת שְׁשִׁכְרָתִי לְאַלְכֶם נְדָרִיא מַחֲמַת שְׁהוֹלְכֶת מִיָּד, וְגַם כִּי רָאִיתִי
 כִּי מֵאֵת ה' הוּא כִּי כָבָר נָתַתִּי אֲדָרוֹף וְהֵייתִי מוֹכֵן לִילָךְ מִיָּד אֶף
 רַבִּי אַבְרָהָם אָמַר שְׁבִיוֹם מָחָר שֶׁהוּא יוֹם שְׁלִישֵׁי נַעֲלָה עַל
 הַסְּפִינָה:

קֵא בְּיוֹם שְׁלִישֵׁי עֲמִדְנוּ בַּבֶּקֶר וְרָצִיתִי לְהַתְּפִיל, בָּא רַבִּי אַבְרָהָם
 הַנְּזָכָר לְעִיל בְּבִהְלָה וְאָמַר שֶׁשָּׁמַע מֵאֶחָד שְׁכָבָר הִלְכָה הַסְּפִינָה
 מִמְּקוֹמָהּ וְהָיָה לָנוּ צַעַר גָּדוֹל מְאֹד, וְרָצִיתִי תַכְּף עִם רַבִּי אַבְרָהָם
 הַנְּזָכָר לְעִיל בְּבִהְלָה וּבְחַפְזוֹן גָּדוֹל לְבַקֵּשׁ הַסְּפִינָה אוֹלֵי נְזֻכָה
 לְמַצָּאָה עֲדִין וְהִלְכֶתִי עִמּוֹ בְּדַרְכֵים שְׁלֵא עֲבַרְתִּי בָּהֶם עֲדִין, עַד
 שִׁיָּצְאוּ מֵעִיר גַּאֲלִיטֵעַ, וְעַבְרָנוּ בְּעִיר אַחֲרָת, וְהִלְכְנוּ הַרְּבֵה מְאֹד,
 עַד שֶׁבָּאוּ אֶל הַיָּם לְאֵיזָה מְקוֹם סְפִינּוֹת, וְשָׁם שְׁכַרְנוּ סְפִינָה
 קִטְנָה, וּבָאוּ אֶל הַסְּפִינּוֹת הַגְּדוֹלוֹת, וְשָׁאֲלָנוּ עַל סְפִינָה שְׁשִׁכְרָנוּ
 וְלֹא מָצְאוּ אוֹתָהּ וְחִזְרָנוּ בְּפַחֵי נַפְשֵׁנוּ לְבֵיתָנוּ, וּכְבָר עָבַר הַרְּבֵה
 מֵהַיּוֹם וְאֲנִי לֹא הִתְּפַלְלֶתִי עֲדִין וּמִהֲרָתִי לְהַתְּפִיל בְּחַפְזוֹן, וְרַבִּי
 אַבְרָהָם רָץ עוֹד לְבִדּוֹ לְבַקֵּשׁ הַסְּפִינָה עוֹד בְּמְקוֹם אַחַר וְחִזַּר
 לְבֵיתוֹ וְלֹא מָצְאָהּ וְהָיָה לָנוּ צַעַר גָּדוֹל מְאֹד מֵהַ שְׁאֲבָדְנוּ שְׁלֵשִׁים
 טָאָלִיר וְהָעֶקֶר מֵהַ שְׁלֵא הִלְכְנוּ עִם הַסְּפִינָה כִּי הָיִינוּ חֹפְצִים מְאֹד
 לְצִיאַת מִסְטַמְבּוֹל אַחַר כֶּף אָמַר רַבִּי אַבְרָהָם שְׁהַתְּכַרַח לִילָךְ רַחוּק
 הַרְּבֵה לְאֵיזָה עִיר, אוֹלֵי נִמְצָא הַסְּפִינָה שָׁם וְהָיִינוּ צָרִיכִים לְהוֹצִיא

זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקנ' - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

עַל הַסֵּפֶק אַרְבָּעָה אִו חֲמֵשָׁה טְאֵלִיר, וְלִבְלוֹת כָּל הַיּוֹם עַל זֶה
וְהַתְּחַלְנוּ לַיְלָךְ בְּתוֹךְ כֶּךְ נִזְדַּמֵּן לָנוּ עָרַל אֶחָד מֵאִיזָה סְפִינָה, וְעָנָה
וְאָמַר לָנוּ אַתֶּם מְבַקְשִׁים הַסְּפִינָה, בּוֹאוּ עִמִּי וְאַרְאֶה לָכֶם הַסְּפִינָה
שֶׁשָּׂכַרְתֶּם וְהִלַּךְ עִמָּנוּ דֶּרֶךְ מָעֵט עַל הַיָּם וְנִסְעָנוּ מִשָּׁם דֶּרֶךְ מָעֵט
בְּסְפִינָה קְטַנָּה, וּבָאוּ אֶל הַסְּפִינָה שְׁלָנוּ אֲבָל לֹא מָצָאוּ הַקְּפִיטָאן
וְנָתַתִּי שָׁבַח וְהוֹדָאָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהַחֲזִיר לִי אֲבִדְתִי טוֹב
לְהוֹדוֹת לַה' עַל גְּדוֹל הַשְּׁגָחָתוֹ בְּכָל יְעַת עַל נִסִּיךְ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ
וְכוּ' וּבְפָרֵט בְּנִסְיָעָה כְּזוֹאת לְאַנְשִׁים כְּעָרְכֵנוּ שָׂאוּ כְּאֵלֵמִים בְּכָאן,
וְהַכֶּסֶף אֵין בְּיַדֵינוּ כִּי־אֵם בְּצִמְצוּם גְּדוֹל לֹאֵה ה' שֶׁהִיָּה לָנוּ וְכוּ' כֵּן
יוֹסִיף ה' לַעֲשׂוֹת נִפְלְאוֹת עִמָּנוּ בְּכָל יְעַת:

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

נח עקר שלמות התפלה היא, מי שזוכה לבוא אל התכלית לעשות
אחד מכל התפלה. כי כשאדם עומד להתפלל, כשמתחיל לומר
תיבה הראשונה כגון תיבת ברוך, תכף כשיצאה האות ראשונה
מהתבה כגון אות 'ב' מתיבת ברוך, אזי האות מבקש ומתחנן
מהנפש לבל תפירד ממנו, ואינה מנחת את הנפש לילך ולדבר
יותר, כי האות מחבקת ומלפפת את הנפש ומבקש אותה לבל
תפירד ממנו. ומכל שכן כשגומר תבה אחת, אזי כל התבה
מחבקת ואוחזת את הנפש ואינה מנחת אותה לילך ממנה לדבר
שאר דבורי התפלה. כי כשאדם עומד להתפלל ומדבר דבורי
התפלה, אזי הוא מלקט ציצים ופרחים ושושנים נאים, כאדם
ההולך בשדה ומלקט שושנים ופרחים נאים אחת לאחת עד
שעושה אגדה אחת, ואחר כך מלקט עוד אחת לאחת ועושה
אגדה אחרת ומחברם יחד, וכן הולך ומלקט ומקבץ כמה וכמה
אגדות יפים ונאים, כמו כן הוא הולך בתפלה מאות לאות עד

שְׁנַת־חֲבָרִים כַּמָּה אֹתִיּוֹת וְנַעֲשֶׂה מֵהֶם דְּבוּר וְתִיבָה, וְאַחֲר־כֵּן הוֹלֵךְ וּמְחַבֵּר עוֹד כַּמָּה אֹתִיּוֹת וְנַעֲשֶׂה מֵהֶם תִּיבָה שְׁנִיָּה וְכוּ', וְאַחֲר־כֵּן נִתְחַבְּרִים שְׁנֵי הַתִּיבּוֹת וְאַחֲר־כֵּן הוֹלֵךְ וּמְלַקֵּט יוֹתֵר עַד שֶׁגּוֹמֵר בְּרָכָה אַחַת. וְאַחֲר־כֵּן מְלַקֵּט יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְהוֹלֵךְ מֵאַבּוֹת לְגִבּוֹרוֹת וּמִגִּבּוֹרוֹת לְקֹדְשׁוֹת, וְכֵן הוֹלֵךְ לְהֵלֵךְ יוֹתֵר. מִי יִפְאַר גְּדֹל פְּאֵר הַלְקוּטִים וְהַקְּבוּצִים, שֶׁאָדָם מְלַקֵּט וּמְקַבֵּץ בְּדְבוּרֵי הַתְּפִלָּה. וְכִשְׁהִדְבּוּר יוֹצֵא, וְהִדְבּוּר הוּא יוֹצֵא מִהַנְּפֶשׁ, וּבֹא וְנִשְׁמַע לְאַזְנוֹ, אֲזֵי הִדְבּוּר מִבְּקֵשׁ מִהַנְּפֶשׁ לְבַל תִּפְרָד מִמֶּנּוּ. וְתִיכֵף כְּשִׁיִּצְאָה הָאֹת רֵאשׁוֹנָה מִהַתְּבָה, אֲזֵי הָאֹת מְחֻזְקָת בּוֹ וְאֵינָה מְנִיחָה אֹתוֹ לֵילֵךְ יוֹתֵר, מִכָּל שֶׁכֵּן כְּשֶׁגּוֹמֵר תִּיבָה שְׁלֵמָה, שֶׁאֲזֵי הַתְּבָה אוֹחֶזֶת בְּהַנְּפֶשׁ וּמְחַבֶּקֶת וּמְלַפֶּפֶת אֹתָהּ לְבַל תֵּלֵךְ וְתִפְרָד מִמֶּנּוּ. כִּי אֵיךְ תּוּכַל לֵילֵךְ מִמֶּנִּי, הֲלֹא אַתָּה רוֹאֵה אֶת יָקָר יוֹפְיִי וְזִיוִי וְתִפְאַרְתִּי, כִּי הֲלֹא אֲנִי תִיבַת בְּרוּךְ, וְשִׁמַּע נָא מֶה שֶׁאַתָּה מְדַבֵּר, וְהִשְׁמַע לְאַזְנוֹיךָ מֶה שֶׁאַתָּה מוֹצִיא מִפִּיךָ, וְאֵיךְ תּוּכַל לֵילֵךְ וּלְהִפָּרֵד מֵאַתִּי. וְהֵן אָמַת שֶׁאַתָּה צָרִיךְ לֵילֵךְ יוֹתֵר כִּדֵּי לְלַקֵּט עוֹד סְגֻלוֹת יְקָרוֹת וְחֻמּוֹדוֹת גְּדוֹלוֹת, אֲבָל אֵיךְ תּוּכַל לְהִפָּרֵד מֵאַתִּי לְשִׁכַּח אֹתִי, עַל־כֵּן פָּנִים תִּרְאֶה שֶׁכָּכָל מְקוֹם שֶׁתֵּלֵךְ וְתִבּוֹא לְשָׁם, לֹא תִשְׁכַּח אֹתִי וְלֹא תִפְרָד מִמֶּנִּי. עַל־כֵּן עָקֵר שְׁלֵמוֹת הַתְּפִלָּה הוּא כְּשִׁזּוֹכָה לַעֲשׂוֹת אֶחָד מִכָּל הַתְּפִלָּה, וְכִשְׁעוֹמֵד בְּתִיבָה הָאַחֲרוֹנָה שֶׁל הַתְּפִלָּה יִהְיֶה עֲדִין עוֹמֵד בְּתִיבָה הָרֵאשׁוֹנָה, שֶׁעַל־יְדֵי זֶה לְעוֹלָם אֵינּוּ נִפְרָד מֵאֹתִיּוֹת רֵאשׁוֹנוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה אֲפֹלוּ בְּגִמֵּר הַתְּפִלָּה, וְאִזּוֹ הַתְּפִלָּה בְּשְׁלֵמוֹת. אֲבָל לְזִכּוֹת לָזֶה אֵי־אֶפְשָׁר, כִּי אִם עַל־יְדֵי הַצְּדִיק הַגָּדוֹל הָאֱמֵתִי שֶׁהוּא בְּחִינַת בַּעַל הַשְּׂדֵה הָעֲלִיוֹנָה, שֶׁהוּא יְכוּל לְהַבִּיא אֶת כָּל אֶחָד אֶל הַתְּכֵלִית הַטּוֹב הָאֱמֵתִי שֶׁהוּא כָּלוּ טוֹב כָּלוּ אֶחָד. וְעַל־יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת אֶחָד מִכָּל הַתְּפִלָּה שֶׁזֶהוּ

זֶה זְמַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקנב - צמח מזהר רצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

עקר שלמות התפלה בנ"ל (עיין צדיק אות נח. ליקו"מ סה).

סדר ספורי מעשיות הימי:

זֶה הַמַּעֲיָן אֵין לוֹ זְמַן, כִּי זֶה הַמַּעֲיָן אֵינוֹ בְּתוֹךְ הַזְמַן כָּלֵל אֶךְ עֶקֶר הַזְמַן שֶׁל הַמַּעֲיָן, הוּא רַק מֵה שֶׁהֵלֵב נוֹתֵן לוֹ בְּמִתְנָה יוֹם אֶחָד וּכְשֶׁמִּגִּיעַ הַיּוֹם לְהִיּוֹת נִגְמָר וְנִפְסָק, וְאֵזִי כְּשֶׁיִּגְמַר הַיּוֹם לֹא יִהְיֶה זְמַן לְהַמַּעֲיָן וְיִסְתַּלֵּק, חֵם וְשָׁלוֹם, וְאֵזִי יִסְתַּלֵּק הֵלֵב, חֵם וְשָׁלוֹם כִּנְ"ל וְיִתְבַּטֵּל כָּל הָעוֹלָם, חֵם וְשָׁלוֹם כִּנְ"ל וְאֵזִי, סָמוּךְ לְגִמְרַת הַיּוֹם, אֵזִי מִתְחִילִים לְטַל רְשׁוֹת זֶה מִזֶּה (שְׁקוֹרִין גִּיזְעֵגִינִין) [אֵיחּוּלִים וּבִרְכוֹת פְּרִידָה] וּמִתְחִילִין לִזְמַר חִידוֹת וְשִׁירִים (שְׁקוֹרִין לִידְעָר) נִפְלְאִים זֶה לָזֶה (בְּאַהֲבָה רַבָּה וְהַשְׁתַּוְקוֹת גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד) וְזֶה הָאִישׁ חֶסֶד הָאֵמֶת הַנְ"ל יֵשׁ לוֹ הַשְׁגָּחָה עַל זֶה וּכְשֶׁמִּגִּיעַ הַיּוֹם בְּסוּפוֹ מִמָּשׁ לְהִיּוֹת נִגְמָר וְנִפְסָק, אֵזִי זֶה הָאִישׁ חֶסֶד הָאֵמֶת הוּא נוֹתֵן בְּמִתְנָה יוֹם אֶחָד לְהֵלֵב הַנְ"ל, וְהֵלֵב נוֹתֵן הַיּוֹם לְהַמַּעֲיָן וְאֵזִי שׁוֹב יֵשׁ זְמַן לְהַמַּעֲיָן וּכְשֶׁזֶּה הַיּוֹם הוֹלֵךְ מִמָּקוֹם שֶׁהוּא בָּא מִשָּׁם, אֵזִי הוּא הוֹלֵךְ גַּם־כֵּן בְּחִידוֹת וְשִׁירִים נִפְלְאִים מְאֹד (שֵׁישׁ בָּהֶם כָּל הַחֲכָמוֹת) וְיֵשׁ שְׁנוּיִים בֵּין הַיָּמִים כִּי יֵשׁ יוֹם אֶחָד בְּשָׁבוֹעַ וְיוֹם שְׁנַי וְכוּ' וְכֵן יֵשׁ רֵאשִׁי־חֻדָּשִׁים וְיָמִים טוֹבִים.

וְכָל הַזְמַן שֵׁישׁ לְהָאִישׁ חֶסֶד שֶׁל אֵמֶת הַכֹּל עַל יָדֵי (הֵינּוּ הַכְּבֹד פֶּה שְׁמִסְפָּר כָּל זֶה) כִּי אֲנִי הוֹלֵךְ וּמְקַבֵּץ כָּל הַחֲסָדִים שֶׁל אֵמֶת, אֲשֶׁר מֵהֶם הַתְּהוּוֹת הַזְמַן כִּנְ"ל (וְעַל כֵּן הוּא חָכֵם יוֹתֵר אֶפְלוֹ מִהַחֲכָם הַנְ"ל, שֶׁהוּא חָכֵם כְּמוֹ אֵיזֶה יוֹם שִׁירָצָה כִּי כָּל עֶקֶר הַזְמַן וְהַיָּמִים־כָּלָם נִתְהוּוּ עַל יָדוֹ, הֵינּוּ עַל יָדֵי הַכְּבֹד פֶּה, שֶׁהוּא מְקַבֵּץ הַחֲסָדִים שֶׁל אֵמֶת אֲשֶׁר מִשָּׁם הַזְמַן, וּמִבִּיא אוֹתָם אֶל הָאִישׁ חֶסֶד הָאֵמֶת וְהוּא נוֹתֵן יוֹם לְלֵב, וְהֵלֵב נוֹתֵן לְהַמַּעֲיָן, אֲשֶׁר עַל־יָדֵיהֶם נִתְקַיֵּם הָעוֹלָם כֵּלּוֹ נִמְצָא שֶׁעֶקֶר הַתְּהוּוֹת הַזְמַן עִם הַחִידוֹת וְשִׁירִים שֵׁישׁ בָּהֶם כָּל הַחֲכָמוֹת־הַכֹּל עַל יָדֵי הַכְּבֹד פֶּה) נִמְצָא שֵׁישׁ לִי הַסְכָּמָה מִזֶּה הָאִישׁ חֶסֶד

הַאֲמַת שְׁאֲנִי יְכוּל לִזְמַר חִידוֹת וְשִׁירִים, שְׁיֵשׁ בָּהֶם כָּל הַחֲכָמוֹת (כִּי כָּל הַזְמַן עִם הַחִידוֹת וְהַשִּׁירִים נִתְהַיֵּם עַל יְדוּ כַּנֵּ"ל), וְעַתָּה אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם בְּמִתְנָה גְמוּרָה לְדַרְשָׁה שֶׁתְּהִי כְּמוֹנִי וְנַעֲשֶׂה שָׁם שְׂמֵחָה וְחִדּוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד (הִלּוּא גִיטָאן) [בִּיטוּי שְׂמֵחָה].

סדר שְׁלָחוּ עֲרוּף הַיּוֹפְנִי:

(ז) סיכך על גבי מבוי שיש לו לחי (פירוש עין כמין עמוד) או על גבי באר שיש לו פסין (פירוש קרשי עין סביבות הבאר לעשות רה"י) הרי זו סוכה כשרה לאותו שבת שבתוך החג בלבד מתוך שלחי זה ופסין אלו מחיצות לענין שבת נחשוב אותם כמחיצות לענין סוכה (ואין להתיר אלא במקום שלחי ופסין מתירין לענין שבת דאז שייך מגו) (ר"ן): (ח) סיכך ע"ג אכסדרה שיש לה פצימין בין שהיו נראים מבפנים ואין נראין מבחוץ בין שהיו נראים מבחוץ ואין נראין מבפנים כשרה לא היו לה פצימין פסולה מפני שהיא סוכה העשויה כמבוי שהרי אין לה אלא ב' צידי האכסדרה ואמצע האכסדרה אין בו כותל ושכנגדו אין לו פצימין (פצים פירוש לחי ומזוזה) (כל זה הוא לשון הרמב"ם אבל אחרים חולקין ולכן אין לעשות סוכה בכה"ג): (ט) היו דפנותיה גבוהים שבעה ומשהו והעמידם בפחות משלשה סמוך לארץ כשרה אפילו הגג גבוה הרבה ובלבד שיהא מכוון כנגדן ואפילו אינו מכוון ממש רק שהוא בתוך שלשה כנגדו כשרה ואם אינו גבוה אלא עשרה טפחים אפילו אין בדופן אלא ארבע ושני משהויין כשרה שמעמידה באמצע ואמרין לבוד למעלה ולמטה וחשוב כסתום היו הדפנות גבוהות מן הארץ שלשה טפחים פסולה: (י) העושה סוכתו בין האילנות והאילנות דפנות לה אם היו חזקים או שקשר אותם וחיזק אותם עד שלא תהא הרוח מצויה מנידה אותם תמיד ומילא בין האוירים בתבן ובקש כדי שלא תניד אותם הרוח וקשר

אותם הרי זו כשרה על כן אין נכון לעשות כל המחיצות מיריעות של פשתן בלא קנים אע"פ שקשרן בטוב זימנין דמינתקי ולא אדעתיה והוה ליה מחיצה שאינה יכולה לעמוד בפני רוח מצויה והרוצה לעשות בסדינים טוב שיארוג במחיצות קנים בפחות משלשה: (יא) עושים מחיצה מבעלי חיים שיקשור שם בהמה לדופן: (יב) יכול לעשות מחבירו דופן לסוכה להכשירה ואפילו ביום טוב ובלבד שלא ידע אותו שהועמד שם שבשביל מחיצה הועמד שם אבל בחול אפילו אם הוא יודע שפיר דמי: הגה ואפילו ביו"ט אינו אסור אלא באותן ג' דפנות המתירים הסוכה אבל בדופן רביעית שרי (השגת הראב"ד והמגיד פ"ד דסוכה) ועיין לעיל סימן שם"ב סעיף ה': (יג) הסומך סוכתו על כרעי המטה והכרעיים הם מחיצות אם יש בה גובה י' טפחים מן המטה לסכך כשרה ואם לאו פסולה ואם סמך הסכך על עמודים והכרעיים הם דפנות אפילו אין גבוה עשרה מהמטה עד הסכך כשרה כיון שיש י' טפחים מהארץ עד הסכך:

סימן תרלא (א) סוכה שחמתה וצלתה שוין מלמעלה פסולה לפי שהחמה מתפשטת בריחוקה ויהיה למטה חמתה מרובה מצלתה אבל אם חמתה וצלתה שוים מלמטה כשרה: (ב) אם ברוב ממנה צלתה מרובה שני משהויין ובמיעוט ממנה חמתה מרובה משהו בענין שכשנצרף יחד החמה והצל של כל הסוכה יהיה צלתה מרובה מחמתה משהו כשרה: הגה ויש מחמירין אם הסוכה גדולה ויש מקום ז' על ז' שחמתו מרובה אע"פ שבצירוף כל הסוכה הוי הצל מרובה (ר"ן ספ"ק דסוכה): (ג) דרך הסיכוך להיות קל כדי שיראו ממנו הכוכבים הגדולים היתה מעובה כמין בית אע"פ שאין הכוכבים נראים מתוכה כשרה: (ד) היה כיסוי דק מאד שיש בה אויר הרבה אלא שאין ג' טפחים במקום אחד ובין הכל צלתה

מרובה מחמתה כשרה:

סדר לקווי תפלות היומי:

תלט: אבי שבשמים, חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח, אל
 תבישני משברי, ואל תחפירני מתקותי, ואל תאטום אזנה
 מזעקתי, "לא תאמין את לבבך מאחיד האביון", ואל תסתיר פניך
 מתשוקתי וכסופי, אשר זה כמה אני נכסף ומשתוקק לשוב אליך
 באמת יהמו ויכמרו מעיך עלי, ותקרביני מעתה אליך ולעבודתך
 באמת, ואל תעשה עמי בחטאי, ואל תגמלני כמפעלי כי אתה
 ידעת את יצרי, ואתה יודע מקומי מתחלה ועד סוף, ובידך הכל,
 ובידך להסיר רוע לבי וקשיות ערפי ותקף תאותי, ועזות גופי,
 כמו שכתוב: "ואשר הרעותי" כי בידך הכל, ובידך כח וגבורה
 ובידך לגדל ולחזק לכל ועליך לבד השלכתי את יהבי, עליך לבד
 אני נשען ונתלה ונסמך, כי אתה גבור ורב להושיע, "הן כל תוכל
 ולא יבצר ממך מזמה", ומי יאמר לך מה תעשה "השיבני ואשובה
 כי אתה [ה'] אלקי, רפאני ה' וארפא" רפואת הנפש ורפואת הגוף,
 "הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה", חנני מאוצר מתנת חנם
 בכח וזכות הצדיקים הגדולים הענוים באמת, החולכים בתמימות
 באמת, ועושים עצמם באנשים פשוטים לגמרי באמת, אשר אתה
 לבד יודע גדל קדשתם ומעלתם ועצם כחם, עד אשר יש להם כח
 להרים ולהגביה גם אותי ממקום שאני שם, לקרביני אליך,
 ולהביאני מהרה לארץ ישראל, ולזכות אותי לתקן כל מה
 שקלקלתי ולא אצא מן העולם הזה עד שאתקן בכחם את כל אשר
 שחתתי, "לב טהור ברא לי אלקים ורוח נכון חדש בקרבי, השיבה
 לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני", עזרני עזרני הושיעני
 הושיעני, כי אליך לבד שטחתי כפי "פרשתי ידי כל היום נפשי

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תתקנו - צמר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

בְּאֶרֶץ עֵיפָה לָךְ סָלָה, מִקְצֵה הָאָרֶץ אֵלֶיךָ אֶקְרָא בְּעֵטֶף לְבִי בְּצוֹר
יְרוּם מִמֶּנִּי תִנְחַנֵּי, נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי לְחֻצְרוֹת ה' לְבִי וּבְשָׂרִי
יִרְנְנוּ אֵל אֵל חַי, אֱלֹקִים אֵלֵי אַתָּה אֲשַׁחֲרֶךָ, צְמֹאָה לָךְ נַפְשִׁי כִּמְהָ
לָךְ בְּשָׂרִי בְּאֶרֶץ צִיָּה וְעֵיף בְּלִי מַיִם, כֵּן בְּקֹדֶשׁ חֲזִיתֶךָ לְרֹאוֹת עֵזֶךָ
וּכְבוֹדֶךָ:"

תמ: ובכן יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, רב חסד
ומרבה להיטיב שתרחם עלי ברחמיך הרבים, ותורני ותלמדני
ותדריכני בדרכי התמימות והפשיטות באמת, שאזכה להיות
תמים עם ה' אלקי, ולעשות רצונך בתמימות ובפשיטות באמונה
שלמה וישרה בלי שום חכמות של הכלל כלל כי אתה יודע שאין
לנו שום דרך להתקרב אליך כי אם על ידי פשיטות ותמימות
גמור באמת ואמונה שלמה ואני מאמין ומבין מרחוק שאפלו
בעמק נפילתנו עתה בתקף הגלות המר הזה בגוף ונפש, יש
דרכים של תמימות ופשיטות ואמונה, שכל אדם "באשר הוא
שם" יכול להחיות את עצמו על ידי זה, ולמצא לו דרך ישר ועצות
נכונות על ידי דרכי התמימות והפשיטות איך למצא אותך בכל
מקום, אפלו מי שנפל למקום שנפל, כלם יכולים לעלות מנפילתם
וירידתם, ולהתקרב ולהתדבק אליך, ולרצות ולפייס אותך
בתמימות ופשיטות בתפלה ותחנונים, באמת ובאמונה שלמה,
כי באלה חפצת, כמו שכתוב: "עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי
הולך בדרך תמים הוא ישרתני" ונאמר: "אשרי תמימי דרך
ההלכים בתורת ה'":

תמא: רבנו של עולם עושה חסד חנם בכל דור, אתה ברחמיך
וחסדיך חנם בראת וקיימת עולמך כ"ו [עשרים וששה] דורות קדם
מתן תורה, שאז היה העולם מתקיים בלא תורה, כי אם בחסד חנם

לְבַד רַחֵם עָלֵינוּ גַם עַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וּפְתַח לָנוּ אוֹצְרֶךָ הַטּוֹב, אוֹצֵר מִתְּנַת חַנּוּם, וַעֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד חַנּוּם בְּכֹל עֵת, וְאַפְלוּ בָּעֵת שְׁאָנוּ מִתְּבַטְּלִים מִדְּבַרֵי תוֹרָה, רַחֵם עָלֵינוּ בְּזִכּוֹת הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֲמִתִּיִּים, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ כָּל טוֹב, וְתִקֵּים אוֹתָנוּ בְּחֶסֶד חַנּוּם, כְּמוֹ שְׁקִימָת עוֹלָמְךָ בְּחֶסֶד חַנּוּם, כ"ו דורות קודם מִתֵּן תוֹרָה:

תַּמּוּב: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְעֲזָרְנוּ וְזַכְּנוּ שְׁנִזְכָּה לְהִגּוֹת בְּדְבַרֵי תוֹרָתְךָ יוֹמָם וְלַיְלָה וְאַזְכָּה לְהַרְבּוֹת בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה בְּקִדּוּשָׁה וּבְטַהָרָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל בְּאַמֶּת וְתַפְתַּח אֶת לְבִי בְּתִלְמוּד תוֹרָתְךָ, שְׁאֲזַכָּה לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל הָעֲמֻקּוֹת וְהַנְּעִימוֹת וְהַמְּתִיקוֹת שֶׁבְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה וְהַטְּהוֹרָה וְהַתְּמִימָה וְתוֹרְנִי וְתִלְמִדְנִי בְּכֹל עֵת שְׁאֲזַכָּה לִידַע תָּמִיד בְּאַמֶּת אֵיךְ לְהַתְנַהֵג בְּעֵנִין בְּטוֹלָה שֶׁל תוֹרָה זֶהוּ קִיּוּמָה, שְׁאֲזַכָּה לְלַמּוֹד יוֹם וְלַיְלָה בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה, וְלִידַע וּלְכוּן הַזְּמַן הַמְּכַרָּח לְהַתְבַּטֵּל, שְׂיִהְיֶה הַכּוֹל יָפָה בְּעֵתוֹ בְּמוֹעֵדוֹ וּבְזַמְנוֹ כִּי גָלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ אֲדוֹן כָּל, נוֹתֵן הַתּוֹרָה כִּי בְּשָׂר וְדָם אֲנִיחָנוּ וּמִחֲמַר קִרְצָנוּ, וּבְהִכָּרַח לְהַתְבַּטֵּל קִצַּת לְפַעְעָמִים מִלִּמּוּד הַתּוֹרָה, כִּי צָרִיכִין זְמַן לְאָכַל וּלְשִׁתּוֹת וּלְיִשּׁוּן בְּשָׂבִיל קִיּוּם הַגּוּף, וְלַעֲסוֹק בְּצָרְכֵי פְּרָנְסָה וּשְׂאָר הַכְּרָחִיּוֹת הַגּוּף, אוֹ לְהַתְבַּטֵּל לְפַעְעָמִים לְפַקַּח אֶת הַדַּעַת שֶׁלֹּא יִתְבַּלְבֵּל מִרַבּוּי הַלִּמּוּד יוֹתֵר מִהַמְּדָה וּבְאַמֶּת לְפִי עֵצָם קִדְשָׁת מְתִיקוֹת וּנְעִימָת תוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, בְּיָדָאֵי הָיָה רָאוּי לָנוּ לְבָלִי לְהַתְבַּטֵּל לְעוֹלָם מִדְּבַרֵי תוֹרָה אֲפְלוּ שְׁעָה קְלָה, כִּי הִיא חַיִּינוּ וְאֶרֶךְ יָמֵינוּ, וְאֵיךְ אֲפֹשֵׁר לְפָרֵשׁ מִחַיִּים אֲמִתִּיִּים אֲפְלוּ רַגַע אַחַת אֵךְ כְּבָר גְּלִיתָ לָנוּ שְׂזָה אֵי אֲפֹשֵׁר בְּשׁוּם אִפְּן בְּעוֹלָם לְבָלִי לְהַתְבַּטֵּל כָּלֵל, כִּי בְּהִכָּרַח צָרִיכִין לְהַתְבַּטֵּל לְפַעְעָמִים בְּשָׂבִיל צָרְכֵי הַגּוּף הַמְּכַרְחִים: